

“Tots els camins van ser construïts per caminar-hi i cap, o gairebé cap, mereix ser recuperat si no és per tornar a transitar-hi”

La recuperació de camins tradicionals, Jordi Tutusaus

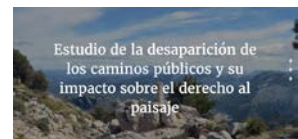
Primer camí adaptat al Parc Natural de l'Alt Pirineu

Sant Joan de l'Erm, una de les principals portes d'accés al Parc, compta des de finals de desembre, amb un itinerari adaptat per a persones amb mobilitat reduïda. Una passera de fusta de 350 m permet accedir a una vista panoràmica de la vall de Santa Magdalena, a través d'un bosc de pi roig i avets. El traçat compta amb plafons interpretatius en Braille i facilita a les persones amb discapacitat visual reconèixer pel tacte alguns elements naturals (vegeu [notícia](#)). Per una altra part, la brigada del Parc ha efectuat una acció de millora i contenció de l'erosió mitjançant la tècnica de pedra en sec a l'inici del camí de Castellbò, on es feia complicat el pas dels senderistes amb seguretat (vegeu [fotos](#)).

La desaparició de camins públics, objecte d'estudi

A través de l'amic i subscriptor Xavier Campillo hem tingut notícies del projecte que impulsen la Plataforma Ibèrica por los Caminos Públicos (PICP) i l'empresa Territoria SL, amb finançament de l'ONG Landscape Research Group. **Estudio de la desaparición de los caminos públicos y su impacto sobre el derecho al paisaje** s'elaborarà al llarg del 2017 i demana la col·laboració d'usuaris i experts que puguin aportar informació de situacions injustes que afectin els camins ([+info](#)).

Quin futur per als refugis pirinencs?

A principis del mes de desembre va tenir lloc a Banhères de Luishon el col·loqui internacional **Refugios Pyrénéens: quelles dynamiques pour le développement du massif?** Amb el vincle evident entre refugis i senderisme, temàtiques com la formació dels guardes, la captació de públic jove, la innovació arquitectònica o la cooperació transfronterera mereixen tota la nostra atenció. Els companys de **Travesía Pirenaica** acaben de publicar un ampli resum de les jornades, del qual ens fem ressò ([clik](#)).

Per donar i per vendre: blogs sobre muntanya i outdoors

Continuem refugiats a **Travesía Pirenaica** perquè no fa massa que va publicar una llista de 101 blogs i pàgines web sobre muntanya i activitats a l'aire lliure, amb els corresponents links (clicueu [aquí](#)). No és pròpiament un rànquing, diuen els autors, sinó més aviat un espai per perdre's i descobrir. I és que hi ha de tot i força. En definitiva, un llistat per guardar entre les adreces d'interès i per anar degustant a poc a poc, a estones perdudes.

El Pallars Sobirà debat el futur del senderisme a la comarca

El 31 de gener, la Taula de Senderisme del Pallars Sobirà es va reunir a Sort. Una vintena llarga d'agents vinculats al senderisme i els seus camins (tècnics municipals, hotelers, guies, parcs, restauradors,...) van debatre les estratègies per consolidar una de les activitats més representatives del turisme sostenible i van tractar temes com la importància cabdal de tenir la xarxa de camins en bon estat de conservació, la promoció o la possibilitat de crear esdeveniments integrables en els Festivals de Senderisme dels Pirineus. L'acta de la sessió ([clik](#)) permet veure la dinàmica de treball. Un bon exemple.

EL MIRADOR

Caminar o córrer? Bé, no ha de ser necessàriament una disjuntiva; hi pot haver moments per a tot. A vegades, però, el debat s'ha ben encès i, quan això passa, els arguments dels que defensen una o altra activitat perden claredat i es difuminen davant de les posicions numantines. Per aportar una mica de llum, recuperem un article aparegut ja fa més d'un any a la revista *Claror* i que proporciona algunes dades de base científica,... perquè finalment cadascú decideixi. **La paradoxa del caminar: pot ser millor que córrer?**, de Josep Silvestre, llicenciat en Ciències de l'Activitat Física i l'Esport ([clik](#)).

UNA CAMINADA AMB ... RAMON PIQUÉ (sastre)

“Jo, que no sóc pas un gran caminador i, a més, porto 50 anys sense viure al Pont de Suert, sempre tinc dins la meva memòria els records de quan era molt xic i em transporten allà dalt, on vaig néixer, donar els primers passos i viure una adolescència molt maca i intensa, a la vegada que pensava que el meu futur havia de ser fora. Per això, us explicaré una passejada agradable de fer, entre el Pont i el petit poble de Ventolà, desconeguda per molts i propera per a tots, que jo he fet moltes vegades i, fent memòria, recordaré els noms de moltes finques de la zona. Era sempre per a mi un trajecte molt desitjat, sobretot a l'estiu, amb aquella bona temperatura, amb aquell sol i aquell cel blau que sempre ens acostuma a acompanyar als Pirineus. Com sabeu, la boira la deixem per al Pla. Recordo que, fins i tot a l'hivern, amb un pam de neu o més, no podia mai faltar a la Festa Major que se celebra el dia 26 de desembre, per Sant Esteve. Durant anys l'he gaudida, encara que ara ja no es igual. Com tot a la vida! Abans, a més de la Missa i el gran dinar, també hi havia ball i xerimola. M'acompanyeu a fer l'excursió?” (llegeix el [text complet](#))
([si voleu saber-ne més...](#))

SENDES LITERÀRIES

Ni de camins ni de senderisme ni de les virtuts del passejar per a l'esperit. Avui volem parlar d'ovelles, de gossos d'atura, d'esquilades, de subhastes i, en definitiva, de totes les tasques relacionades amb l'ofici de pastor, entès no tant com la persona que mena el ramat a pasturar, que també, sinó com la que gestiona una explotació ovina. Perquè d'això és del que va **La vida del pastor**, de James Rebanks (Debate, 2016), però també, i sobretot, de les tradicions, del sentiment de pertinença a una comunitat i a una manera de fer les coses, de l'arrelament a la terra. És pura anècdota que el marc sigui el Districte dels Llacs d'Anglaterra: podria ser qualsevol punt dels Pirineus. Per si us serveix d'alguna cosa, sapiguen que ha commogut i emocionat al consell de redacció del **SENDÈRIA**...

“Mas tarde llegaría a entender que las comunidades modernas están obsesionadas con la importancia de ir a alguna parte y de hacer algo en la vida. Lo que queda ahí implícito es una idea que he llegado a aborrecer: que permanecer en la comunidad local y desarrollar un trabajo físico no tiene mucho valor “

EL WEB

Diríem que el nostre país té una relació especial amb la meteorologia, fins al punt que els Molines, Mauris o Picós de torn tenen els seus propis *dobles* en els programes d'humor (síntoma d'èxit). Anècdotes a banda, són nombrosos els webs que proporcionen informació del temps a muntanya, una informació bàsica per planificar les nostres sortides. Aquí en van uns quants: [Meteo.cat \(Pirineus\)](#); [Meteomuntanya](#); [MeteoPirineus Catalans](#); [MeteoPirineu](#) o, de caire més local, [MeteoSeu](#). Ara ja pot ploure...

Aquest butlletí és editat per la Secretaria Tècnica de la Taula de Senderisme de l'Alt Pirineu i Aran, grup de treball adscrit a l'IDAPA, que promou la participació, el debat i l'intercanvi de coneixements entre tots els col·lectius implicats en la projecció dels Pirineus com a destinació senderista.

Subscriu-te a través d'aquest [formulari](#)

Dóna't de **baixa** fent clic [aquí](#)

Accés a números [anterior](#)s